

# Pasningsvejledning for Svaleparakit

## 1. Dyreart

Videnskabeligt navn: Lathamus discolor

Dansk navn: Svaleparakit

## 2. Fuldvoksen størrelse

Længde 25 cm, vægt 50 – 74 g

## 3. Forventet levealder

6 – 14 år

## 4. Anbefalet størrelse og indretning af anlæg eller bur

Man bør kun anskaffe sig svaleparakitter, hvis man kan have dem i voliere; de egner sig ikke til at blive holdt i bur eller som tamfugl. På grund af deres hurtige flyvning bør et par have en voliere der er mindst 4 meter lang, 1 meter bred og 2 meter høj, flere par kan holdes sammen men i så fald bør volieren gøres bredere. Siddepinde anbringes i enderne af volieren så de ikke generer fuglenes flugt. Man kan plante græsser og lave planter i bunden af volieren.

## 5. Særlige pasningsbehov, herunder særlige krav til temperaturforhold

Svaleparakitter er ikke særligt krævende hvad angår temperaturforhold og kan holdes udendørs hele året, men skal have adgang til overdækket trækfri soveplads. Volieren skal forsynes med friske grene, der skal skiftes regelmæssigt.

Svaleparakitter kan med fordel holdes med flere par i samme voliere og aldrig enkeltvis. Hvis volieren overdækkes og afskærms, kan svaleparakitter holdes udendørs hele året.

Svaleparakitter bader meget og skal have rent badevand i en flad skål hver dag. Volieren skal forsynes med friske grene, der skal skiftes regelmæssigt.

## 6. Stimulering og behov for motion

Stimulering for svaleparakitter er friske grene, der bliver undersøgt og tygget i. Svaleparakitter holdt i voliere har ikke brug for yderligere motionering.

## 7. Fodring

Svaleparakitter har behov for et meget varieret foder bestående af

- græsparakitblanding
- opblødt/spiret frø
- frugt (æble, pære, fersken, peberfrugt o.l.)
- grene med friske skud
- æggefoder
- lorifoder (nektar og pollen) (fås både til oprøring i vand og til tørfodring)
- insektlarver

## 8. Sociale behov

Svaleparakitter kan med fordel holdes med flere par i samme voliere og aldrig enkeltvis. Svaleparakitter kan holdes sammen med mindre fugle.

## 9. Formering, yngelpleje og eventuel neutralisation

Svaleparakitter er meget ynglevillige fugle. Det bedste resultat får man ved at anskaffe en mindre flok og lade fuglene selv finde deres partner. I naturen yngler svaleparakitter i hulheder i træerne. I fangenskab giver man dem derfor redekasser. Bundfladen i rugerummet skal være ca 20 cm x 20 cm og højden 30 - 40 cm.

Flyvehullet 5,5 cm i diameter. I bunden af reden strøes et lag savsmuld, tørvestrøelse eller biostrøelse (til heste). Er der for meget vil hunnen bære det overskydende ud af kassen.

Efter parringen lægger hunnen et æg hver anden dag. Gennemsnitlig lægges der 4 - 6 æg i et kuld. Rugningen påbegyndes normalt når det andet æg er lagt. Rugetiden er ca. 19 - 20 dage, hvorfor de første unger klækker samtidigt og de efter følgende unger klækker med et par dages mellemrum. I rugetiden makes hunnen af hannen, og hun forlader kun reden nogle minutter om dagen. Til opmadning af ungerne skal der gives æggefoder og insektlarver (begge dele kan købes ved dyrehandleren) ligesom der skal gives rigeligt af ukrudt med frø. Cirka 5 uger efter klækningen forlader ungerne reden og bliver fodret af forældrene i yderligere 4 - 5 uger.

## 10. Typiske tegn på sygdom og nedsat trivsel

Ved køb af fugle skal man sikre sig at fuglene er raske ved at kontrollere, at de har et fyldigt bryst og at fjerdragten er stram og ren, herunder kontrollere at fjer og dun omkring gattet er rene.

Fugle er gode til at skjule sygdom. Derfor skal man være opmærksom på de mindste tegn på at fugles ikke trives, således at behandling kan sættes ind i tide.

Den raske fugl er livlig og bevæger sig hyppigt i løbet af dagen ved at flyve og klatre. Fjerdragten er stram, ren og glat. Næb og fødder rene og tørre og øjnene klare og agtpågivende.

Den syge fugl kan vise sine symptomer på mange forskellige måder. De mest almindelige tegn på sygdom er følgende:

- Nedsat ædelyst, fuglen sidder ved foderet uden at æde
- Fuglen puster sig op, ser træt ud og sætter hovedet under vingen, også om dagen
- Øjnene holdes halvt lukkede, tungt stødende åndedræt og ofte hvilende på begge ben
- Tynd ildelugtende afføring

Når sygdomstegnene tydeligt kan ses på fuglen haster det med at få den til dyrlæge, da den på dette tidspunkt allerede er meget syg.

## Øvrige informationer

### Udseende

En

En slank, overvejende grøn fugl med rød maske omkranset af gult og blå, og røde skuldre. Svingfjer sorte. Halen sort på de midterste fjer dernæst mørkerøde og yderst blå halefjer.

Hannen har lidt større maske end hunnen. Den fuldvoksne hun kendes på ”perlestripen” på undersiden af vingen. Hanner har ingen perlestribe.

Ungerne har sorte øjne, og perlestribe under vingerne ellers som de voksne.

### Udbredelse

Svaleparakitten er en lille australsk fladhaleparakit, som er trækfugl, idet den yngler på Tasmanien og trækker til det sydøstlige Australiske fastland om vinteren. Svaleparakitten har meget til fælles med lorier, idet den på samme måde som lorier har penseltunge. Navnet har den fået på grund af den hurtige elegante flyvning.

Svaleparakitten yngler i små flokke i eucalyptusskovene på Tasmanien. Som rede benyttes hule grene eller stammer i eucalyptustræerne. De søger deres føde i træerne hvor de lever af blomster, nektar, pollen, frø, frugter og små insekter.

De kommer kun på jorden for at bade i vandpytter eller andre steder med lavt vand.

### Lovgivning og dokumentation

Svaleparakitter er ikke omfattet af særlige fredningsbestemmelser i Danmark

## **Slutblok**

Denne pasningsvejledning er for hold af fugle som familie- eller hobbydyr. Disse fugle kan eventuelt holdes forsvarligt på andre måder end beskrevet i denne vejledning.

Denne pasningsvejledning er lavet af Steen Samuelsen, Landsorganisationen Danske Fugleforeninger ([ldf-net.dk](http://ldf-net.dk)) med støtte fra Dyrevelfærdspuljen, 2014.